

Hun som maler



Maler og menn: Kari Rindahl Endresen har nylig flyttet inn i nye lokaler i Grønnegata. Gutta under bordet er ikke der permanent.



Tekst: **Sissel Wessel-Hansen**
sissel.wessel-hansen@nordlys.no

Da hun var 13 år, gjemte hun kunsten sin i skapet. Nå henger den kanskje på veggen hos Dronning Sonja.

LØRDAG | intervjuet

Venninnene drev med slike kule ting som tenåringer gjør. Fotball,

basket og håndball. Kari Rindahl Endresen var 13 år. Hver uke malte hun blomstermotiver på porselen i lag med damer på rundt 70 år. Hun elsket det. Malelæreren Rocella Leikny Haug ga henne masse selvtilit og heiet kurssets yngste fram.

– Men jeg gjemte det jeg malte i skapet.

Hun pakket porselenet inn i mengder med stoff for å dempe lukten av terpentin.

– Å være 13 år og drive med porselensmaling var vel det minst hippe man kunne gjøre.

– Du har malt helt siden du var 13?

– Jeg har bestandig malt, tegnet og laget ting.

Mens de andre ungene hoppet i høyet og hjalp til med høyonna hos besteforeldrene i Steigen, malte Kari.

– Jeg var så innmari allergisk mot høy så jeg måtte finne på andre ting.

Hun hentet ut det fine porselenet fra mormors skap – og prøvde å kopiere blomstermotivene.

Kari var 18 da både hun og porselenskunsten «kom ut av skapet». Da begynte hun med akvarellmaling. Større format. Langt mer hipt. Men malingen var bare hobby. Noe hun gjorde ved siden av skole, økonomistudier, jobben i bank og seinere jobben som journalist i NRK.

Det er tidlig fredag formiddag i tromsøkunstneren Kari Rindahl Endresens nye atelier midt i Tromsø sentrum. Ut-sikten er som et nydelig maleri: Byen, kirka og Tromsdalstinden. Det lukter kaffe i rommet. På arbeidsbenken ligger halvferdige bilder med Karis velkjente penselstrøk. Under den store benken ligger to svartkledde menn. De er sprell levende, men nå ligger de ganske rolig. Bare armene beveger seg. De skrur. Den nye arbeidsbenken er fin, men det er litt upraktisk for en kunstner som maler akvareller med masse vann om bordet er skeivt. Nå blir bordet i vater, mens Kari takker hjertelig for jobben. En av montørene takker for boka han fikk sist han var innom.

På veggene henger små kunstkort med Karis strek på ei snor.

– Det er litt tomt på veggene her, så jeg måtte henge noe opp, sier Kari mens hun heller opp nytrukket kaffe, og ser med fornøyd blick på grønnpantene hun fant da hun flyttet inn. Med litt omsorg kviknet de til. Ikke rart. Det er første gang jeg snakker med Kari. Men det er sant som vennene hennes sier: Det er lett å trives i hennes selskap. Før vi i det hele tatt har begynt å snakke om malingen og den nye boka som er på vei fra trykkeriet, har vi snakket om litt av livet.



Ord og bilder: Tromsøjenta Kari Rindahl Endresen har malt hele livet. For noen år siden hoppet hun av jobben som journalist i NRK for å male på

Hun er utdannet journalist og hadde fast jobb i NRK. Var engasjert og dyktig i jobben. Så hoppet hun av. For å male akvareller på heltid.

I dag vet de fleste at hun landet godt. Hun har hatt utstillinger i utlandet og bildene hennes selges over hele landet. Dronning Sonja har et av Karis bilder. Hun er en av Galleri Kranes faste kunstnere. Om få uker skal hun ha sin tredje separatutstilling i Oslo. Og om få dager gir hun ut sin tredje kunstmotiv – «Langs leia».

Men hun visste jo ikke hvordan landingen ville bli.

– Hvordan våget du?

– Det var jo ikke slik at jeg bare kastet meg ut i det ukjente. Jeg hadde jo hele tiden malt ved siden av jobben.

Hun startet i det små. Bokstavelig talt. Hun solgte små akvareller i ramme på Åsgårdmessa. Alle bildene ble solgt allerede første dag. Hun fikk stille ut i Hamn i Senja. Så fikk Cathrine Krane på Galleri Krane i Tromsø se bildene til Kari. Hun likte det hun så – og ba om å få se mer.

– Jeg sov ikke den natta. Jeg husket at jeg hadde store svetteringer under armene da jeg satt der og ventet på dommen.

– Hvordan gikk det?

– Jeg fikk egen utstilling! Samarbeidet med Krane har vært veldig viktig for meg og Katrine har vært en viktig støttespiller.

Kari ble så glad for tilbakemeldingen at hun smilte hele veien hjem igjen.

Utstillingen ble veldig godt mottatt av publikum. Det var da hun bestemte seg. Hun hadde brukt opp permisjonskvoten. Hun sa opp jobben. Og startet med det hun egentlig hadde drømt om å satse på.

«Jeg blir så glad når jeg opplever at bildene berører.»

Førstkommende torsdag skal hennes tredje kunstmotiv lanseres. På Galleri Krane. Fylkesmann Svein Ludvigsen har skrevet forordet.

– Hvorfor Ludvigsen?

– Han er jo Mr. Sommarøy, sier Kari om mannen fra Yttersida.

Kari elsker Sommarøy. Fargene. Lyset. Været. De hyggelige damene på butikken. De fleste bildene i boka

Hvem • Hva • Hvor

► **Navn:** Kari Rindahl Endresen (45)

► **Stilling:** Kunstner

► **Aktuell:** Førstkommende torsdag lanseres hennes tredje kunstmotiv «Langs leia». Åpner sin tredje utstilling i Oslo om få uker.



nord



å heltid. Neste uke gir hun ut sin tredje bok med ord og bilder.

«Langs leia» er malt på Sommarøy. I forordet skriver Mr Sommarøy at det gjør godt for sjelen å se på Karis bilder.

– Er motivene fra Sommarøy?

– Noen. Men bare elementer i bildene.

Et hus, ei kai. Men bildene er aldri et sted. Men alltid nord. Svein Ludvigsen skriver at han leser kjærlighetsserklæringer inn i bildene hennes. «Akkurat som man fornemmer en takk for egen oppvekst. Kari maler nord.» skriver han i forordet.

Det har hendt at voksne folk har blitt så berørt av bildene hennes, at tårene har kommet.

– Jeg blir så glad når jeg opplever at bildene berører.

Bildene hennes på offentlige og private vegger. Et av dem eies av Dronning Sonja. Gitt i gave til dronningen av Troms fylkeskommune. Kari fikk personlig overlevere kunstverket. Det ble et godt møte.

– Hvor tror du det bildet henger?

– Det vet jeg ikke. Det er jo del av hennes private samling. Det hender jeg leker med tanken på at det henger på soverommet til kongeparet, haha.

Akkurat nå:

Livets største opptur?

– Å bli mamma til Maria (19) og Ida (14).

Livets største nedtur?

– Å oppleve at mamma ble akutt og alvorlig syk.

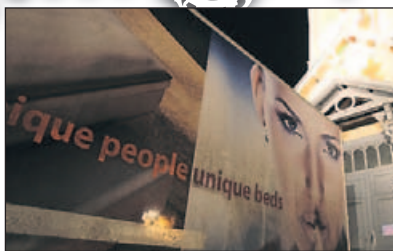
Hva klarer du deg ikke uten?

– Min mann og mine døtre. Og en god frokost.

Din største last?

– Dårlig samvittighet.

Ukespeilet



KIRKEN: Einar Gelius har søkt jobb i Tromsø domkirke, og har allerede startet innredningen.



KEEPER: iTromsø, som er en liten avis i Tromsø, følger TILs keeperjakt tett, og skriver denne uka om tre islandske keepere.

MIRIAM: – Nok er nok



Kun i Ukespeilet: Line Miriam Sandberg snakker ut om den tunge tiden.

Tekst: Øyvind Korsberg
ok@aldritaltrynetpanhantrønderper.com

– Sjera, Miriam? Du vil ha skattelette, ser jeg?

– Gjett'a. Jeg betaler for mye skatt

som det er.

– Gjør vi ikke alle det? Men skattefradrag for barnepass? Du passer vel ikke barn?

– Hallo. Nå har jeg passet på Per i årevis. Jeg tok til og med og gifta meg med han.

– Ja, skal det værre, så skal det værre.

– Ja. Men lett er det ikke. Per gjør aldri som jeg sier. Og etter at han lærte å skrive, har alt blitt vanskeligere.



PER OG MIRIAM: – Kan ikke jeg få skrive en bok til, Miriam. Bare en liten en? – Nei.



PER OG MIRIAM: – Per, hvor fort er det lov å kjøre i en 80-soner? – Oj, den var vrrien. 100. – Nei, riktig svar er 80.



PER OG MIRIAM: – Se, en asylsøker. Kan jeg slå han ned, Miriam? – Nei, Per.

LØP OG KJØP, FOLKENS



TILBUD: Kjempe tilbud på vann, der altså. Dette er ikke et tulle tilbud. Det er ekte vare. Vanna bein.



SNADDER: Slå til nå før restaurant Kannibagatelle får kalde føtter.



RESERVASJONSRETTE: – En enkeltbillett til Finnsnes, takk. – Beklager, men vi anløper ikke Finnsnes i dag. Vi benytter oss av reservasjonsretten.



RESERVERT –Jeg synes den nye Statoilkoppen er god, jeg. – Det sier du ikke en gang til. POW POFF PANG BOOM.



TILTALT: Den alvorlige tiltalen mot Ubaydulla Hussain i Profetens Umma kom litt i skyggen da kjendisadvokat John Chr. Elden plutselig avslørte at han var Batman.

Pessimismenyt fra Söta bror

